

Našel jsem tě v blátě

„Nepřicházel žádný zákazník, šel jsem kolem kartičky, vzal ji do ruky a řekl mu: 'pomoz mi'. A hned tu byly tři, čtyři nebo i pět výměn oleje. Pokaždé, když nepřicházel platící zákazník, obrátil jsem se na něj a hned tu bylo co dělat. Tak rostlo naše přátelství.“

11.09.2021

„Před několika roky jsem pracoval v servisu, ve kterém jsem měl spoustu času. Jednoho zimního dne, za deště, jsem obsloužil zákazníka a šel se

schovat pod střechu. Na cestě jsem zahlédl kus žlutého papíru, sebral ho, abych ho zahodil do kontejneru. Byla to žlutá kartička s fotkou, kterou jsem zprvu ani pořádně nerozeznal, a pod ní několik slov; když jsem ji oběma stranami osušoval o šaty, podíval jsem se na ni, abych zjistil, co na ní vlastně je. Překvapilo mě, že tam byla otištěná tvář nějakého kněze. Když jsem kartičku dočistil, uvědomil jsem si, že kněz má něco společného s prací, a to se mnou dost zacloumalo. Přečetl jsem si modlitbu a už při četbě se mi tato modlitba stala součástí mého života.

Prohlédl jsem si ji pozorněji a, nevím proč, začal jsem mu tykat slovy: Jak s tebou zacházeli! Ale vždyť jsi promočen! Budu se o tebe lépe starat! Pokračoval jsem v sušení, čím dál pečlivěji a s jakýmsi respektem a dal jsem se do čtení s větším klidem a zvědavostí. Uvědomil jsem si, že to není ledajaký papír a tohoto člověka

na fotografii, o kterém jsem nikdy neslyšel, jsem si zamiloval.

Několikrát jsem si kartičku znovu přečetl a přitom jsem ho prosil o různé věci, které mi přišly na mysl. Nakonec jsem ji přilepil poblíž mého náradí; tak mi byla často na očích a já měl pocit, že je mým společníkem.

Maličké zázraky

Když v práci nepřicházeli žádní zákazníci, obracel jsem se na něj. Brával jsem ji do ruky a říkal mu, „pomoz mi“, a hned tu byly tři, čtyři nebo i pět výměn oleje.

Moje zbožnost ke svatému Josemaríovi se stále prohlubovala. Od začátku poutalo moji pozornost vše, co se týkalo posvěcování práce, a po zralé úvaze jsem se rozhodl, že nejlepší způsob, jak se v mé práci přiblížit Bohu, bude udržovat pořádek v mých nástrojích, mít uklizenou dílnu a dobře se starat o

zákazníky a být dobrým spolupracovníkem.

Jednou přišel zákazník, který měl velmi vážnou nehodu a čekal na výsledek operace. Řekl mi, že asi přijde o ruku, ale já jsem ho ujistil: „Ne ne, můj příteli, o ruku nepřijdete.“

Tehdy jsem si vzpomněl na kartičku svatého Josemarí; řekl jsem mu, ať na mě počká, že mu něco přinesu. Ztěžka jsem mu ji dával, ale zdálo se mi, že když tento světec byl mým společníkem a pomáhal mi, mohl by pomoci i tomuto pánovi. A předal jsem mu ji a požádal ho, aby se ji modlil, že si jsem jistý, že ho uzdraví. Když jsem mu ji takto dával, nedíval se na mě moc přívětivě, ale potom, co jsem mu vyprávěl, jak se tento světec choval ke mně, si ji ze slušnosti vzal. A tak jsem zůstal bez své oblíbené kartičky, ale šťasten, že se může na něho s prosbou obracet někdo jiný.

Za několik měsíců přijela do servisu dodávka pána, kterému jsem před časem dal kartičku; řídil ji on sám. Ale tentokrát to nebylo kvůli opravě auta: přijel v dobré náladě, aby mi poděkoval za to, co jsem pro něho udělal. Všechny zlomeniny se mu zahojily a vnitřní orgány při nehodě postižené se uzdravily. Byl velmi šťastný, že mě poslechl a modlil se tuto zázračnou kartičku.

Byly to náhody? Víra je tak veliká! Hodně mi pomáhá. Spřátelil jsem se s ním, rozumí mi, když ho o něco prosím, dá mi to. Právě teď se věnuji malování a doufám, že můj „kámoš“ mi bude nadále pomáhat. Je se mnou pokaždé, když něco potřebuji; stále se k němu modlím a děkuji mu. Pravdou je, že jsem hned naměkko..., víra je moc důležitá.

pdf | dokument generován automaticky
z <https://opusdei.org/cs-cz/article/nasel-jsem-te-v-blate/> (31.03.2026)